

Programa

CATALÀ NIVELL A2

Bàsic 1

Bàsic 2

Bàsic 2 + Bàsic 3 [assoliment A2]

1. Nivell dels cursos

La realització dels cursos Bàsic 1, Bàsic 2 i Bàsic 2 + Bàsic 3 de llengua catalana possibilita que els aprenents que completen el tercer curs assoleixin el nivell A2 del Consell d'Europa en l'aprenentatge de llengües. El nivell A2 defineix els usuaris que tenen un nivell bàsic de la llengua i es coneix amb el nom de *bàsic* en la terminologia habitual en català i *waystage* en anglès.

2. Nivell A2 de català al Servei de Llengües

Els dos primers mòduls d'iniciació al català (Bàsic 1 i Bàsic 2) fan una introducció progressiva a la llengua, ajustada a les necessitats individuals i a les característiques dels aprenents (coneixement de llengües, composició i homogeneïtat dels grups classe). S'ofereixen tres cursos:

- Bàsic 1
- Bàsic 2
- Bàsic 2 + Bàsic 3

Els aprenents es troben en condicions d'assolir el nivell bàsic en superar el tercer nivell.

3. Modalitat d'aprenentatge

El Servei de Llengües ofereix cursos de diverses modalitats: presencials, semipresencials i virtuals. Els tres cursos que condueixen a superar el nivell bàsic s'ofereixen en modalitat semipresencial, amb el material Parla.Cat per al treball virtual autònom dels cursos (un mòdul del nivell bàsic de Parla.Cat per a cada curs: consulteu les característiques del contingut d'aquest material virtual al web del Servei de Llengües).

4. Destinataris

Els cursos de llengua general de les diverses llengües del Servei de Llengües s'adrecen a un públic de persones adultes. Els cursos Bàsic 1, Bàsic 2 i Bàsic 2 + Bàsic 3 de llengua catalana estan pensats per a estudiants nous que s'inicien a l'idioma i tenen per objectiu facilitar la inserció lingüística i sociocultural d'aquestes persones a la UAB.

Programa

5. Objectiu general del nivell A2

Tal com estableix el *Marc europeu comú de referència per a les llengües* (MECR) del Consell d'Europa, en completar el nivell A2 els aprenents han de poder comprendre frases i expressions utilitzades habitualment i relacionades amb temes d'importància immediata (per exemple, informacions personals bàsiques, informacions familiars, compres, geografia local, ocupació). Han de poder també comunicar-se en situacions senzilles i habituals que exigeixin un intercanvi simple i directe d'informació sobre temes familiars i habituals. I han de poder descriure, de manera senzilla, aspectes de la seva experiència o bagatge personal, aspectes de l'entorn immediat i assumptes relacionats amb necessitats immediates.

6. Objectius per destreses

Els objectius del nivell A2 per destreses, d'acord amb el MECR, són els següents:

7. Competència lingüística comunicativa del nivell A2

7.1. Competències lingüístiques

7.1.1. Competències gramatical i ortogràfica

Aspectes de gramàtica

Ortografia

- **Vocalisme:** grafies que representen els sons vocàlics; fenòmens d'alternança vocàlica: plurals en *-es*, terminacions verbals en *a/e* àtones. Accentuació d'alguns diacrítics freqüents (*bé, és, més, nèt, què, sé, sí, són, té, véns*) i terminacions verbals (*futur, imperfet, present i imperfet subjuntiu*). La dièresi en els grups *gu i qu*, seguits de *e* i de *i* (*pingüí, qüestió*). L'apostrofació: regles generals per a l'article, la preposició *a, de* i *per* i els pronoms febles més freqüents (*m'agrada, t'agrada, s'estima més, l'agafa*). Contracció de les preposicions *a, de* i *per* + article masculí. El guionet en els numerals i pronoms febles amb l'infinitiu (*llevar-se, semblar-te, recordar-me'n, pensar-hi*).
- **Consonantisme:** grafies que representen els sons consonàntics. Familiarització amb l'ortografia bàsica dels mots del vocabulari bàsic; ortografia de la *b/v*: temps pretèrit en *-ava*, alternances *u/v* (*blau/blava, atractiu/va*); *p/b* (*sap/saben*); *t/d* (*divertit/da, nebot/da*); gerundi en *-t*; alteracions

Programa

ortogràfiques bàsiques lligades a la morfologia: *c /ç, j/g, c/qu, g/gu; rr, ix i ss* entre vocals, *ig* a final de paraula.

Morfologia

- Morfologia del substantiu i de l'adjectiu: formació regular i invariable del gènere i del nombre amb alteració gràfica d'accent, plurals en *-s, -es, -os* i canvis ortogràfics. Concordança amb el nom. Adjectius superlatius (*-íssim*) i quantificadors variables i invariables (*molt/-a/-s/-es, força gaire/-s*).
- Determinants: l'article determinat i indeterminat; demostratius i possessius (formes i ús); quantitatius indefinits (*cap, gens de, massa, gaire, poc, algun, tant, prou, qualsevol*); numerals cardinals, ordinals (formació a partir del *cinc* i abreviatures) i partitius (*mig, quart*); de comparació (*més/menys, tant, tanta, tants, tantes*) i distributius (*cada*).
- El verb: conjugació regular i irregular del mode indicatiu (*present, imperfet, passat perifràstic, perfet, plusquamperfet, futur*), del mode subjuntiu (*present, imperfet*), el mode condicional (*simple*) i el mode imperatiu afirmatiu i negatiu regular i alguns verbs irregulars molt freqüents (*anar, fer, venir, tenir, saber, ser*). Participis regulars i algun irregular freqüent (*ser, tenir, conèixer, viure*). Verbs reflexius i copulatius (*ser, estar, quedar-se, tornar-se, semblar, assemblejar-se*). Formes verbals no personals infinitiu, gerundi, participi passat. Ús dels verbs *haver-hi, ser-hi* + localitzacions.
- Adverbis: quantificadors invariables i posició respecte un verb, un adjectiu o un adverbi (*molt, força, gens*). Ús dels adverbis i locucions adverbials més freqüents de temps (*llavors, aleshores, encara, com més aviat millor, de tant en tant, sempre, sovint, de vegades, havent dinat/sopat, després, estacions de l'any, dates*), d'ordre (*primer, segon, al final*), de lloc (*aquí, allà, sota, sobre, dins, fora, al mig, dreta, esquerra, davant, darrere, (a) dalt, (a) baix, (a/al) davant, a/al) darrere, (a) dins, (a) fora, a banda i banda, davant per davant*), de direcció (*endins, enfora, pujant, baixant, entrant a mà..., sortint*), de manera (*a poc a poc, de pressa*), de quantitat (*només, solament*), de possibilitat (*potser*), d'afirmació (*i tant, és clar*), de negació (*i ara, no, tampoc*).
- Els pronoms: demostratius (*aquest, aquesta, aquell, aquella i plurals; neutres: això i allò*), els febles en els seus usos més freqüents personals, d'objecte directe, indirecte; i familiarització amb les formes plenes, elidides, reforçades

Programa

(*a mi m'agrada*), reduïdes segons la posició respecte el verb (apostrofació i guionet). Ús dels pronoms *en* i *hi* amb verbs de moviment (*hi vaig, en torno*). Ús dels pronoms amb alguns verbs molt freqüents de règim preposicional (*recordar-se'n, adonar-se'n, pensar-hi*). Pronoms interrogatius i indefinits (*què, qui, quin, on, com, quan, quant, cadascú, tot, qualsevol, ningú, res*). Pronom relatiu *que* i *on*.

- Les preposicions i locucions prepositives freqüents: de situació (*a, en, de*), de direcció (*a, cap (a), fins (a), per*), de pertinença (*de, amb*), de posició relativa (*entre, dins (de), (a) sobre (de), (a) sota (de)*), de distància (*(a) prop (de), lluny (de), (a la) vora (de)*).
- Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació i subordinació: copulatives (*i, ni, si*), causals (*perquè*), disjuntives (*o, si no*), adversatives (*però, encara que, tot i que*) consecutives (*doncs, per tant, així*), de temps (*quan, mentre, després*).

Percepció dels símbols dels textos escrits

- Grafies i signes ortogràfics (*accent, apòstrof, dièresi, guió*).
- Convencions: abreviatures d'ús freqüent (*dl, Sr., 4t, pral, c., av.*).
- Puntuació: *la coma, el punt, els signes d'interrogació*.

7.1.2. Competències lèxica i semàntica

Àrees de lèxic

- Àmbit social, laboral i acadèmic relacionat amb els interessos de l'aprenent (*família, amistats, animals, feina, habitatge i allotjament, alimentació, activitats acadèmiques*).
- Àmbit públic d'interès general (*transports, botigues, alimentació, mitjans de comunicació, espectacles, sanitat, turisme, esports, clima, organismes públics*).

Elements lèxics

- Qualificadors: adjectius comparatius gradatius i superlatius: *bé /malament, millor/pitjor*.

Programa

- Les perífrasis verbals de continuïtat (*estar + gerundi*), de futur (*pensar+ infinitiu*), d'obligació (*haver de + inf.*, *cal que + subj*), de probabilitat (*deure+ infinitiu*), de realització recent (*acabar de + inf.*), i incoatiu (*començar a + inf.*, *posar-se a + inf.*).
- Frases fetes i expressions d'ús freqüent: per saludar (*anar fent*), per opinar (tant me fa, depèn), per afirmar i negar (*i tant, i ara, sí que ho faig/no, no ho faig*); per excusar-se (*ho sento, no puc, no em va bé, em sap greu*); per expressar sorpresa (*que dius ara, de debò?, sí, home! No fotis, au va!*); per reaccionar davant d'anècdotes inesperades (vols dir? Potser sí, .

Elements gramaticals

- Prefixos i dels sufixos: activitats i oficis (*-er/-era, -ista, -or/-ora,-aire*), dimensions i mides (*-et, -às, -ària, -ada*), procedència (*-a/-ana, -í/-ina, -ès/-esa, -enc/-enca*).
- Verbs de règim preposicional (*anar a, adonar-se de, avenir-se amb, començar a, estar d'acord amb, oblidar-se de, pensar en, venir de*).
- Conjuncions: causa amb *perquè, com que, és que, i per això*; finalitat amb *perquè*; conseqüència: *doncs, per tant*; objecció amb *sí, encara que*.
- Estructures oracionals: frases simples declaratives, interrogatives, imperatives, exclamatives; frases coordinades i juxtaposades.

7.1.3. Competència fonològica i de pronunciació

Aspectes relacionats amb la percepció i la producció de les unitats de so:

- La pronunciació és, en general, prou clara per fer-se entendre malgrat un accent estranger evident, però l'interlocutor li ha de demanar de tant en tant que repeteixi el que ha dit.
- Reconeix i aplica les regles de pronunciació del vocalisme (vocals àtones i tòniques) d'algunes paraules freqüents que ha memoritzat.

Programa

- Entona adequadament algunes intervencions molt repetides com les salutacions o estructures molt previsibles (*Hola, què hi ha?, adéu, com es diu en català?*)

7.2. Competència sociolingüística i competències pragmàtiques

Competència sociolingüística

L'aprenent ha de ser capaç de comunicar-se en la seva varietat dialectal habitual, en un registre col·loquial (per relacionar-se amb els amics i companys); ha de poder mantenir converses i produir textos senzills en el seu àmbit laboral o acadèmic habitual; ha d'utilitzar les estructures lingüístiques i el vocabulari bàsics que acompleixin les funcions lingüístiques fonamentals (agrair, saludar, demanar...) tot fent servir estratègies de compensació que li permetin suplir les seves limitacions en la nova llengua, perquè demana ajut a l'interlocutor per reparar el discurs. El coneixement de la cultura i societat catalanes que vagi adquirint li permetran interpretar adequadament el comportament comunicatiu dels parlants catalans.

Competències pragmàtiques

- Discursiva: quan l'aprenent intervé adapta a la situació expressions senzilles ben preparades i memoritzades mitjançant una substitució lèxica limitada; pot utilitzar tècniques simples per començar, mantenir i acabar una conversa breu; pot explicar una història o descriure alguna cosa utilitzant una llista senzilla d'elements.
- Funcional: pot fer-se entendre en intervencions breus, encara que siguin molt evidents la reformulació, les pauses i els falsos inicis; pot comunicar el que vol dir en intercanvis senzills i directes d'informació limitada sobre temes familiars i habituals, però en altres situacions generalment ha d'adaptar el missatge.

Els usuaris i aprenents de llengües fan servir un gran nombre de competències (generals, saber fer, saber ser, saber aprendre). Les competències específicament lingüístiques del nivell complet (Bàsic 3) són les que s'indiquen a continuació.

8. Enfocament i metodologia

Els cursos de llengua general del Servei de Llengües es basen en l'enfocament comunicatiu i en el treball per tasques, per bé que puntualment s'hi poden fer servir altres enfocaments i mètodes. Les classes són eminentment pràctiques i s'hi fomenta

Programa

l'aprenentatge cooperatiu i la participació efectiva dels aprenents, individualment, en parelles o en grups.

Entre les activitats que es duen a terme a les aules hi ha, per exemple, llegir textos de mena diversa amb objectius també diversos (comprendre el text, localitzar-ne informació específica, reelaborar-lo); participar en converses no assajades; participar en debats i discussions, expressar opinions i arguments de manera fluida i estructurada; fer presentacions, orals sobre temes preparats prèviament, escriure textos de tipologies diverses segons el nivell.

Si bé els cursos de llengua general s'enfoquen a un idioma concret, s'hi té molt present que l'aprenent de llengua construeix progressivament la seva competència plurilingüe, que és fruit de l'amalgama de tots els coneixements i les destreses de les diverses llengües que coneix. Alhora, s'hi té present que l'aprenent desenvolupa la competència pluricultural i la competència intercultural, que són promogudes en els cursos. Totes aquestes competències es consideren decisives per a un ús efectiu de la llengua i contribueixen a generar aprenents de llengües que puguin ser agents socials compromesos a fer possibles espais on tinguin cabuda el multilingüisme i el multiculturalisme.

Un altre aspecte destacat de l'enfocament de les accions formatives del Servei de Llengües és que l'aprenent ocupa l'espai central del procés formatiu. Tots els cursos tenen computat, d'acord amb aquest principi, un nombre d'hores de treball autònom de l'aprenent. El Servei de Llengües té un Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual on els aprenents poden trobar tota mena de recursos per a la seva formació autònoma i informal. Els cursos del Servei de Llengües potencien el component estratègic en l'aprenentatge de llengües, que contribueix a crear aprenents autònoms i els permet una aproximació més senzilla a altres llengües.

El Servei de Llengües programa activitats formatives complementàries als cursos que permeten als aprenents reforçar alguns aspectes concrets de l'aprenentatge. És el cas, per exemple, de cursos de conversa, clubs de lectura, o activitats de suport lingüístic en tàndem (consulteu-ne l'oferta actual).

9. Materials i recursos

En iniciar-se el curs, el professorat comunica els materials i recursos als alumnes, que poden ser llibres de text, dossiers, o materials a la xarxa. En el cas de cursos completament virtuals, la llicència d'ús de les plataformes és inclosa en el preu de la matrícula, fora que s'indiqui el contrari. En els altres casos, l'aprenent es fa càrrec del

Programa

cost dels materials i recursos de pagament. L'accés al Centre d'Autoaprenentatge de Llengües virtual del Servei és lliure.

10. Avaluació i certificació

Consulteu la secció específica del web.